

HÉTFŐI KORONA

Mit billegeted magad, mint egy kiráylány,
egyik lábadról a másikra állva?

Megtanultad a leckét,
bepakoltál már a táskádba?

Akkor gyere és segíts,
mosogass el,
aztán teríts meg!

És tedd már le azt a koronát végre,
szorongatod, mint egy okostelefont!

Csak billegeted itt magad,
semmi hasznosat nem csinálsz,
szokta mondani a nagymama.



NAGYMAMÁT KEDDEN

inkább be se engedem majd a palotába,
külön házat építtetek neki,
még folyton ugráltatna,
ahogy szokott.

Kész vagy a leckével,
hányast hoztál, feleltél, mi volt
az iskolában?

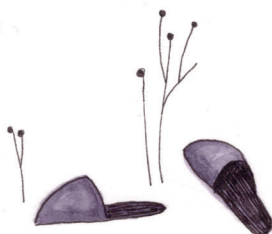
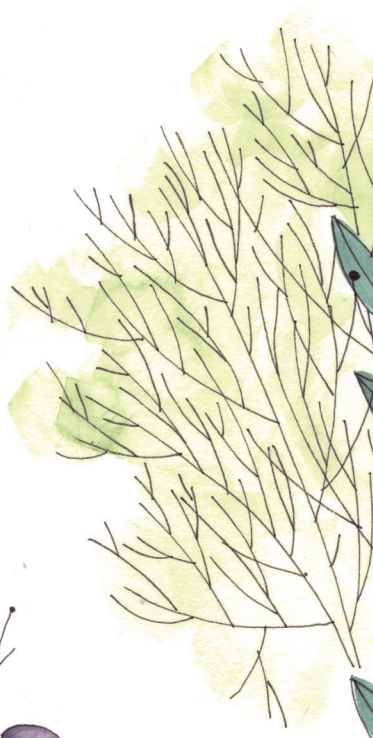
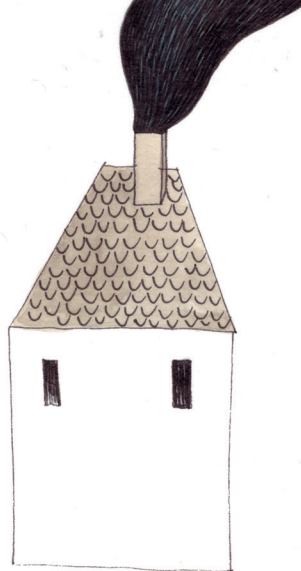
Semmi,
de hiába mondom, nem hiszi el.

Inkább lakjon külön, építtetek neki
egy szép kis kertes házat a palota mögé,
onnan aztán kiabálhat kedvére
a palotaablak felé.

Hogy levitted máááár a szemetet,
mostál máááár fogat,
ne hagyd elől a cipődet,
vegyél papucsot...

De olyan magasan lenne
a toronyban a szobám,
hogy nem hallanám meg
nyitott ablaknál sem.

Mert folyton csak szólna a zene,
amit az én drága, egyetlen mamikám
annyira nem szeret.



BÚJÓCSKASZERDA

Egyszer elbújtam a kertben,
órákig vártam, hogy megtaláljanak,
de nem talált meg senki.

Amikor előjöttem, csak nevettek
a többiek, és én nem akartam tovább
ilyet játszani.

Féltem, hogy megint nem találnak meg,
aztán elfelejtkeznek rólam,
én meg ott várok a sötétben
egyedül.

Végül pedig egyáltalán nem merek
majd előjönni, soha,
vagy nem is tudom.

Akarok-e ilyet játszani?





CSÜTÖRTÖKÍGYÓ

A közeli erdőbe mentünk kirándulni
a nagymamával, és egy tisztásra értünk épp,
ahol a sok eső után végre rengeteg volt a gomba,
azokat szedegettük a kosárba.



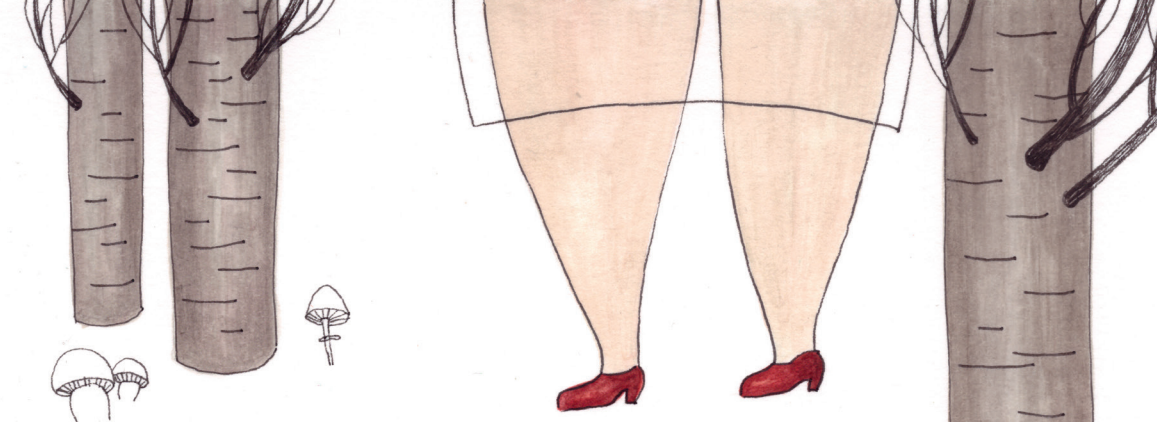
Nagymama azt mondta, hogy azért
csak óvatosan lépkedjek a fűben,
mert ilyenkor már elő szoktak bújni a kígyók,
melegedni, napozni, nehogy rájuk lépjek.

Valahogy elbambulhattam, lemaradtam
a nagymamától, és hirtelen
egy kis zöld kígyó előtt torpantam meg.

Egy kis zöld kígyó torpant meg előttem,
néztünk csak egymásra.

Szia, mondtam neki ijedtemben, mire
kinyitotta a száját, mintha mosolygott volna.

Ssszzziiijjjaaaaa, sziszegte vissza,
kérhetsssss valamit, mondta,
mivel ilyen bátor vagy,
és nem ijedtél meg tőlem.



Bármit, bátran,
teljesítem.



Annyira meglepődtem, hogy nem
jutott eszembe semmi jó.

Szia, hadartam zavaromban, gyorsan
kikerültem, és ott hagytam a fűben.



Nagymamának persze nem meséltem el,
úgyis azt mondta volna,
folyton csak fantáziálsz,
túl sok hülye sorozatot nézel
azon az okos telefonodon.

Este, elalvás előtt
már egy csomó minden eszembe jutott,
mit is kellett volna kérni a kígyócskától.



Reggel viszont egészen biztos voltam benne,
hogy csupán álom volt az egész
a rengeteg rántott gomba miatt.

Vagy csak egy erdei sikló???

PÉNTEK FARKASAI

remélem, nem jönnek be
a takaróm alá éjszaka.

Ne hülyéskedj, mondja a nagyi,
ne félj, azok az ordas fenevadak
odáig nem tudnak beférkőzni.

Nézd csak, milyen nyugodtan
fekszenek a konyhaasztal alatt,
bezabálták az összes juhbeles
virslit a hűtőből, tuti, hogy
már nem éhesek.

Azért persze csak csukd be
a szobaajtódat
éjszakára!

